

РЕШЕНИЕ

№ 19203

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. С.**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110106598 по описа за 2023 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Образувано е по молба на Е. В. В. срещу Д. И. О. с правна квалификация чл. 2, ал. 1, предл. 1 и 3, във вр. с чл. 3, т. 3 във вр. с чл. 5, ал. 1, във вр. с чл. 8, т. 1 от ЗЗДН. Молителката твърди, че с ответника са живели на семейни начала от 2012. До края на месец януари 2023г. В този период са живели в общо жилище двамата заедно с двете ѝ деца от предишна връзка. Отношенията им в началото били нормални, но ответникът развил силно чувство на ревност по повод контакти на молителката с бащата на децата ѝ по повод упражняване на режима на лични отношения. Ревността на ответника се засилвала и с времето прераствала в скандали, съпроводен с обиди, закани и заплахи за физическа саморазправа. Ответникът ставал все по –агресивен и към края на месец декември 2022г. нанесъл на молителката побой, за травмите от който представя медицинско удостоверение. Тази случка и последващи няколко скандали принудили молителката В. да напусне ответника и заедно с децата да се премести в жилището на нейната майка където живее и към настоящия момент. От прекратяване на отношенията с ответника от края на месец януари до депозиране на сезиращата молба молителката е била обект на ежедневен психически тормоз от страна на ответника.. Този психически тормоз се изразявал освен в ежедневни телефонни обаждания, в които е обиждана, ругана и заплашвана за безопасността си с думите: « ако не се върнеш при мен ще те убия», «неблагодарна курва», «ще видиш какво те очаква», « ще те залея с киселина», а и с идване от страна на ответника пред жилището ,в което живее и следене. Конкретен повод за депозиране на молбата за защита е акта на домашно насилие, извършен от ответника на 04.02.2023г. Молителката, нейната майка и двете ѝ деца слизали по стълбището на блока, в който живеят, на адрес гр. София, ул. «Генерал Столетов» № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33 за да ги предаде на техния баща за изпълнение на режима на лични отношения. Отваряйки входната врата на блока пред тях се появил ответникът О.. Той се опитал да затисне входната врата от външната страна и започнал да крещи «ще убия, и теб и майка ти». Молителката изтичала напред с децата, а ответникът нападнал в гръб майка ѝ като я ударил няколко пъти. Молителката извадила телефон, за да извика полиция, но ответникът я дръпнал за ръката, телефонът паднал и се

счупил. Децата, които били свидетели на случката се разплакали и молила ответникът да спре. В този момент дошъл баща им и ги взел. Д. започнал да крещи и по бащата да се маха, че ще го пребие. След като изпратили децата молителката и нейната майка се върнали отново при входа на блока, където ги чакал ответникът. Той отново отправил закани към нея. Същото се повторило и на следващия ден, когато бащата на децата ѝ ги връщал. Майката на молителката слязла да ги посрещне и била нападната отново от ответника. За нанесения ѝ побой се е снабдила с медицинско и е подала жалба в ОЗ РУ на МВР. Молителката твърди, че за периода 30.01.2023г. до 04.02.2023г. по отношение на нея е упражнено психическо и физическо насилие, от страна на ответника Д. О., изразяващо се в ежедневни телефонни позвънявания, в които е заплашвана с думите «ако не се върнеш при мен ще те убия», «неблагодарна курва», «ще видиш какво те очаква» «ще те заляе с киселина» както и на 04.02.2023г. за времето около 10 часа пред блока, в който живее, с адрес гр. София, ул. "Генерал Столетов" № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33 спрямо молителката е упражнено психическо и физическо насилие от страна на ответника Д. О., изразяващо се в обиди, закани, заплахи за живота, които действия ѝ причинили огромен стрес, страх, безпокойство и тревога. Моли съда да наложи мерки за защита по ЗЗДН спрямо ответника О.. Претендира разноски.

Ответникът О. оспорва твърденията на молителката. Заявява, че молбата е недопустима, защото с молителката никога не са живели на съпругески начала. В съдено заседание заявява, че са имали интимна връзка, правили са само секс, за който той ѝ заплащал, за да може да изхранва двете си деца, защото издръжката, която давал бащата била малка. Оспорва обстоятелството, че е живял с молителката в условията на фактическо съпругеско съжителство. тъй като си имал приятелка. Оспорва и твърденията, че е осъществявал психически и физически тормоз над молителката на процесната дата. Твърди, че молителката не можела да приеме, че са се разделили и затова му създавала проблеми. Пледира за отхвърляне на молбата.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Молителката В. излага твърдения, че в период от повече от година е живяла в условията на съпругеско съжителство с ответника О.. След като той започнал да упражнява върху нея системно насилие, последното по-сериозно такова било на Коледа на 2022г., за което представя съдебно-медицинско удостоверение, тя решава да го напусне. Молителката заедно с двете си малолетни деца се пренесла при своята майка на адрес гр. София, ул. „Генерал Столетов“ № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33. ,където живеела към момента на процесните актове на насилие от страна на ответника.

В молбата си от 07.02.2023г. молителката Е. В. твърди, че за периода 30.01.2023г. до 04.02.2023г. по отношение на нея е упражнено психическо и физическо насилие, от страна на ответника Д. О., изразяващо се в ежедневни телефонни позвънявания, в които е заплашвана с думите «ако не се върнеш при мен ще те убия», «неблагодарна курва», «ще видиш какво те очаква» «ще те заляе с киселина». По делото е представено съдебно-медицинско удостоверение от 30.12.2022г., издадено от УБМБАЛ „А.ска“ от което се установява, че преди процесния период на 24.12.2023г. ответникът О. нанесъл побой на молителката като ѝ удрял с ръце и крака по тялото и крайниците. С тези негови действия са ѝ нанесени следните травматични увреждания: контузия на лявата мишница с обширно кръвонасядане на същата и три групирани по-централно разположени зони, обширно кръвонасядане с по-бледа централна част на лявото бедро.

Конкретно се сочи, че на 04.02.2023г. за времето около 10 часа пред блока, в който живее с двете си деца и майка си спрямо молителката е упражнено психическо и физическо насилие от страна на ответника Д. О., изразяващо се в обиди, закани, заплахи за живота, които действия ѝ причинили огромен стрес, страх, безпокойство и тревога. Излизайки от входа на блока, за да предаде децата на техния баща, била нападната вербално от ответника, който започнал да я заплашва и едновременно с това да я дърпа и удря. Ответникът крещял

«Ще ви убия и теб и майка ти!». Понеже двете деца много се изплашили тя хукнала напред и зад тях останала майка ѝ, която понесла няколко удара от ответника. При ударите телефонът ѝ паднал на земята. Молителката видяла това и се опитала да се обади на тел. 112, но в този момент при нея достигнал ответникът. Децата, които били много изплашени започнали да плачат, но тя ги качила в автомобила на техния баща, който ги отвел от мястото на насилието. Двете с майка ѝ останали пред входа сами с ответника, който продължил да ги заплашва. Молителката успяла да извика полиция и той си тръгнал. Тези актове на насилие са заснети от видеокамера, намираща се на входа на блока, в който живее молителката.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза със задача да свали на хартиен носител предоставените по делото файлове. Самите файлове са предоставени от СРП като част от материалите по досъдебно производство № 531/2023г. по описа на СРП. Според заключението, което съдът напълно кредитира на 04.02.2023г. в 9.56ч. лице от мъжки пол приближава до входната врата на молителките, очевидно чакайки нещо, пушейки цигара. В 9.59ч. на същата дата врата се отваря и от входа излизат две деца и две жени. Мъжът приклепва двете жени на вратата, като между тях остава едното дете. Двете жени успяват да се освободят, като очевидно и двете страни водят някакъв спор. Децата гледат отстрани и са застанали в отбранителна поза. Мъжът започва да удря и ритва по-възрастната жена. По-младата прави опит да използва телефона, но мъжът я удря с лявата си ръка. За определен период от време лицата са извън обхвата на камерите. В 10.01 ч. трите лица се връщат. По-младата жена подава някакъв предмет на мъжа, приличащ на ключове, а той започва да ѝ дърпа за ръката. Тя успява да влезе във входа, а мъжът продължава с агресивното си поведение към по-възрастната жена, която е останала от външната страна. От друга камера е уловен момент, когато мъжът е хванал по-възрастната жена и я дърпа за косата, а тя се съпротивлява. Според вещото лице прегледът на кадрите на трите файла показва, че всеки един от тях е направен с една камера, т.е. от три различни за всеки един файл. При прегледа на последователността от кадри се установи, че няма нахвърляния, наслагвания и промяна на поредността на кадрите, поради което може да се направи заключение, че не са извършвани манипулации от такъв вид. Съдът напълно кредитира заключението на вещото лице.

По делото са събрани и гласни доказателства. От показанията на свидетелката Людмила Демидова, майка на молителката, която е очевидец на описаните актове на насилие се установява, че ответникът подлага дъщеря ѝ Е. на непрекъснат тормоз. От запознанството им през 2021г. до раздялата им в началото на тази година ответникът бил много влюбен и обсебен от молителката. Те живеели заедно в едно жилище, направили и адресна регистрация и на децата, които живеели с тях на същия адрес. Ответникът искал много да се ожени за дъщеря ѝ, който била много умна, вежлива и възпитана. В същото време ответникът постоянно отправял заплахи към дъщеря ѝ, че ще ги убие ако си тръгне от него. Тя стояла при него, защото се страхувала за себе си и за децата. Причина за поведението на ответника било обстоятелството, че той пиел много, понякога и по цяла нощ. Друга причина били срещите с бащата на децата при предаването им за режима на лични отношения. Това предизвиквало ревност у ответника, който ставал агресивен. Свидетелката разказва, че когато дъщеря ѝ тръгнала да предава децата на четвърти февруари ответникът я чакал на входа и ѝ заплашил, че ще убие коленцата ѝ, да готви гробчета или ще ги вкара в лудница, като станат свидетели как убива майка им. На тази дата ответникът вървял с тях докато отивали да предадат децата на баща им. Те били много изплашени, защото ответникът бил с нож и вървял зад тях и през цялото време ги заплашвал. Бащата на децата ги натоварил и си тръгнал, не защитил двете жени, защото според свидетелката бил много страхлив. Съдът кредитира показанията на свидетелката, като при анализа им взел предвид и обстоятелство, че същата е с руския и е билингвист и при показанията допуска граматически грешки, но те не се отразяват на тяхната достоверност. Същите кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля на ответника Николай Терзов. Същият разказа, че не познава добре молителката, а с ответника се познавали от 4 години. Ползвали заедно любовна квартира, която държал О.. Понякога и едновременно, като всеки бил в

отделна стая с жена. Бил виждал Е. само няколко пъти. Не е ставал свидетел на актове на насилие.

По делото е разпитан и бащата на децата на молителката Д. А. З.. Същият разказва, че е бил свидетел на случилото се на 04.02.2023г. около 10 ч. сутринта. Свидетелят разказва, чакал децата в автомобила малко преди 10 часа в събота, за да ги вземе за режима им на лични отношения. Видял страните, които видимо се карали и бутали. Не се намесил, а тръгнал, защото искал да отведе децата на безопасно място, те били неговата основна грижа, проблемите на съпругата му с нейния приятел не го интересували. Свидетелят разказва, че в продължение на около 8 месеца вземал децата от адреса на ответника в гр. София, ул. „Селище” № 3. Те живеели там с майка си. На процесната дата – 04.02.2023г. видял ответникът да говори нещо на майката на децата със заплашителен тон и да се бутат. Не чувал конкретни думи, но отстрани изглеждало, че се карат. Станал е свидетел на насилие на следващия ден от страна на ответника спрямо майката на съпругата му. Също не се намесил. Свидетелят се отдалечил с автомобила и децата на стотина метра от мястото и приятелката му се обадила на тел. 112, за да потърси помощ. Самият свидетел не се намесил, защото за него най-важна била безопасността на децата, а не го интересували скандалите на останалите. Съдът кредитира показанията на свидетеля З., защото възпроизвеждат лични възприятия и същият не е пряко заинтересован от отношенията на страните.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Молбата, инициирала производството пред настоящия състав е подадена от лице, което твърди, че е пострадало от домашно насилие, извършено от лице в хипотезата на [чл. 3, т.3 ЗЗДН](#) и в рамките на преклузивния срок, визиран в нормата на [чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН](#). Искането надлежно ангажира компетентността на сезирания съд, с оглед разпоредбата на [чл. 7 ЗЗДН](#) и удовлетворява изискванията за редовност и срочност на същата по смисъла на [чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН](#). Представена е изискуемата декларация по [чл. 9, ал. 3 ЗЗДН](#). Съдът като взе предвид показанията на свидетелката Демидова и свидетеля З., че в период около година молителката и малолетните ѝ деца са живели в жилището на ответника, намира, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че страните са съжителствали съвместно в определен период от време, предхождат твърдените актове на домашно насилие. По изложените съображения производството се явява допустимо и съдът дължи произнасяне по съществото на спора.

Съобразно легалната дефиниция на [чл. 2, ал. 1 ЗЗДН](#), всеки акт на физическо, емоционално и психическо насилие спрямо лицата по [чл. 3 ЗЗДН](#) представлява такъв на домашно насилие. Съгласно [чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН](#) домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство. В закона липсва легална дефиниция на понятията "психическо и емоционално насилие", но наложеното в практиката разбиране е, че се касае за засягането на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети. То може да доведе до намаляване самочувствието на жертвата на насилието и до засягане на нейното достойнство, да предизвика у нея уплаха, тревожност, стрес, и др. неприятни изживявания, накарняващи психологическото добруване, чиито аспекти са гарантирани и от [чл. 3 от ЕКЗПЧОС](#), провъзгласяващ правото на защита от унижително и нечовешко третиране. Преценката за наличие на психическо и емоционално насилие е винаги конкретна и следва да бъде извършена не само с оглед на индивидуално сочен от молителя акт, взет изолирано, а след съобразяване на сложените между страните взаимоотношения във времето.

Според установената практика на съдилищата декларацията по [чл. 9 ЗЗДН](#) се ползва с доказателствена сила и е изцяло обвързваща съда, само и единствено при липса на представени по делото гласни и писмени доказателства. При наличието на ангажирани други доказателства по делата, съдът е длъжен да възприема изложените в декларацията

твърдения единствено след анализ на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност.

При това положение, за да се проведе успешно доказване на изрично оспорените твърдения за осъществено спрямо молителката домашно насилие, същата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че чрез действията си ответникът чрез действия и/или думи е осъществил действия попадащи в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН. Съответно, върху ответника е ангажираните на доказателства, оборващи или внасящи съмнение в изложеното в декларацията или представените от молителя доказателства.

В настоящия случай съдът приема за изцяло доказани твърденията на молителката, че ответникът е извършил спрямо нея процесния акт на домашно насилие на 04.02.2023г. Изложеното в молбата се подкрепя както от писмените доказателства (представеното съдебно-медицинско удостоверение), заключението на назначената по делото съдебно-техническа експертиза, така и от свидетелските показания.

С оглед на гореизложеното, съдът прилага спрямо ответника, като извършител на психическо и физическо насилие, мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т.3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на молителката Е. В.. Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН). Същевременно, неизпълнението на мерките ще доведе до влизането в действие на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалата, че няма да бъде обект на бъдещо насилие от страна на ответника, и предвид тежестта на актовете на домашно насилие и последиците от тяхното извършване, съдът счита, че мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН трябва да бъдат наложени за срок от осемнадесет месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съгласно чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази естеството на акта на домашно насилие, отличаващ се с особено цинизъм и дързост, както и последиците и мястото на извършването на акта на физическо и психическо насилие, както и обстоятелството, че това е трето производство, по което му се налага санкция, която явно няма нужния възпиращ ефект, съдът налага на ответника глоба в размер от 500 (петстотин) лева.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, Д. О. се осъжда да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Молителката е претендирала заплащане на сторените разноски в размер на 1500 лв. . Представен е списък по чл. 80 от СК, копие на договор за правна помощ и съдействие, имащ характера на разписка за извършването им. По делото е направено възражение за прекомерност от страна на ответника, което съдът намира за неоснователно. След като прецени фактическата и правна сложност на делото, броя на заседанията, съдът счита, че претенцията за възлагане на разноските е основателна и следва да се уважи, като ответникът бъде осъден да заплати на молителя В. сумата от 1500 лв. , сторени разноски по делото.

Така мотивиран, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД за защита, на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу **Д. И. О.**,

ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3 като:

ЗАДЪЛЖАВА Д. И. О., ЕГН *****, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **Е. В. В., ЕГН *******, с адрес гр. София, ул. «Генерал Столетов» № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33.

ЗАБРАНЯВА на Д. И. О., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3, на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗДН, да приближава **Е. В. В., ЕГН *******, с адрес гр. София, ул. «Генерал Столетов» № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33, на разстояние по-малко от 100 (сто) метра, до жилището ѝ на посочения адрес, местоработата ѝ и местата за социални контакти и отдих за срок от осемнадесет месеца, считано от влизане в сила на настоящото решение

ПРЕДУПРЕЖДАВА Д. И. О., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на Д. И. О., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3, на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН, глоба в размер на 500 (петстотин) лева, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА Д. И. О., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3 да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА Д. И. О., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „Селище” № 3 да заплати на **Е. В. В., ЕГН *******, с адрес гр. София, ул. «Генерал Столетов» № 9, вх. Б, ет. 5, ап. 33 на основание члр. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1500лв. Сторени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок считано от 22.11.2023г., като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 от ЗЗДН).

Преписи от настоящото решение да се изпратят на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____